

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

18 юли 2013 година*

„Обжалване — Телевизионно излъчване — Директива 89/552/ЕИО — Член 3а — Мерки, взети от Обединеното кралство във връзка със събития от голямо значение за обществото в тази държава членка — Световно първенство по футбол — Решение, с което мерките се обявяват за съвместими с правото на Съюза — Мотивиране — Членове 43 ЕО, 49 ЕО и 86 ЕО — Право на собственост“

По дело C-205/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 27 април 2011 г.,

Fédération internationale de football association (FIFA), за която се явяват А. Barav и D. Reymond, avocats,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват г-жа Е. Montaguti и г-жа N. Yerrell, в качеството на представители, подпомагани от г-жа М. Gray, barrister, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Белгия, за което се явяват г-жа С. Pochet, г-н J.-С. Halleux, в качеството на представители, подпомагани от А. Joachimowicz и J. Stuyck, advocaten,

Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, за което се явяват г-н S. Ossowski и г-жа J. Веeko, в качеството на представители, подпомагани от г-н Т. de la Mare, QC,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-жа R. Silva de Lapuerta, изпълняваща функцията на председател на трети състав, г-н К. Lenaerts, г-н Е. Juhász, г-н J. Malenovský (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-жа А. Impellizzeri, администратор,

* Език на производството: английски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 септември 2012 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 12 декември 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Fédération internationale de football association (FIFA) иска отмяна на Решение на Общия съд на Европейския съюз от 17 февруари 2011 г. по дело FIFA/Комисия (T-68/08, Сборник, стр. II-349, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което се отхвърля искането за частична отмяна на Решение 2007/730/ЕО на Комисията от 16 октомври 2007 година относно съответствието със законодателството на Общността на мерки, предприети от Обединеното кралство, съгласно член 3а, параграф 1 от Директива 89/552/ЕИО на Съвета относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 295, стр. 12, наричано по-нататък „спорното решение“).

Правна уредба

- 2 В Директива 89/552/ЕИО на Съвета от 3 октомври 1989 година относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност (ОВ L 298, стр. 23; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 215), изменена с Директива 97/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 юни 1997 година (ОВ L 202, стр. 60; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 232, наричана по-нататък „Директива 89/552“), се съдържа допълненият с последната член 3а, който гласи:

„1. Всяка държава членка може да вземе мерки съобразно правото на Общността, за да гарантира, че телевизионните оператори, които са под нейна юрисдикция, не излъчват на изключителна основа събития, за които се смята от държавата членка, че са от голямо значение за обществото, по такъв начин, че да лишат значителна част от обществеността в тази държава членка от възможността да проследи тези събития посредством предаване на живо или на запис по безплатна телевизия. [Във връзка с това] съответната държава членка съставя списък от обозначени събития, национални или не, които тя прецени, че са от голямо значение за обществото. Тя трябва да извърши това по ясен и прозрачен начин, в подходящо и реално време. Извършвайки това, съответната държава членка определя също дали тези събития следва да се [излъчват] изцяло или отчасти чрез отразяване на живо, или когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез [излъчване] на запис.

2. Държавите членки незабавно уведомяват Комисията за всички взети мерки, или [за тези,] които следва да бъдат взети съгласно параграф 1. В срок от три месеца от уведомяването [...] Комисията проверява [...] дали тези мерки са съвместими с правото на Общността и ги съобщава на другите държави членки. Тя иска становището на Комитета, създаден съгласно член 23а. Тя незабавно публикува взетите мерки в *Официален вестник на Европейските общности* и поне веднъж годишно [публикува] консолидирания списък на мерките, предприети от държавите членки.

3. Държавите членки осигуряват, с подходящи средства в рамките на тяхното законодателство, телевизионните оператори под тяхна юрисдикция [...] да не упражняват изключителни права, закупени от тези телевизионни оператори след датата на публикуване на настоящата директива, по такъв начин, че значителна част от обществеността в друга държава членка е лишена от възможност да проследи събития, които са посочени от тази друга държава членка съгласно предходните параграфи, изцяло или отчасти чрез предаване на живо или, когато е необходимо или подходящо поради обективни причини от обществен интерес, изцяло или отчасти чрез предаване на запис по безплатна телевизия, както е определено от тази друга държава членка съгласно параграф 1“.

3 Съображения 18—22 от Директива 97/36 гласят:

„(18)

като имат предвид, че е особено важно държавите членки да са в състояние да предприемат мерки за защита правото на информация и да осигуряват широк достъп на обществеността до телевизионното отразяване на събития от национално или ненационално значение, от първостепенна важност за обществото, като Олимпиади, Световно първенство по футбол и Европейско футболно първенство; като имат предвид, че с тази цел държавите членки си запазват правото до предприемат мерки, съвместими с правото на Общността, насочени към регулиране упражняването от телевизионните оператори съгласно тяхната компетентност на изключителни права на излъчване на такива събития;

(19) като имат предвид, че е необходимо да се приемат разпоредби в една общностна рамка, за да се избегне потенциална правна несигурност и нарушения на пазара и за да се координира свободното движение на телевизионни услуги с необходимостта от предотвратяване възможността от заобикаляне на националните мерки, предназначени за защита на легитимен общ интерес;

(20) като имат предвид в частност, че е подходящо в настоящата директива да се предвидят разпоредби, отнасящи се до упражняването от телевизионните оператори на изключителни права за излъчване, които те може да са откупили за събития, смятани от първостепенно значение за обществото в дадена държава членка, различна от тази, която има юрисдикция по отношение на телевизионните оператори; [...]

(21) като имат предвид, че събитията от първостепенно значение за обществото [...] следва по смисъла на настоящата директива [...] да отговарят на определени критерии, което ще рече, че се касае за изключителни събития, които са от интерес за широката публика в Европейския съюз или в дадена държава членка или в значителна част от определена държава членка и са организирани предварително от организатор на събития, който е законно упълномощен да продава правата, свързани с това събитие;

(22) като имат предвид, че по смисъла на настоящата директива „свободна телевизия“ означава излъчването по канал, публичен или търговски, на програми, които са достъпни за обществеността без допълнително заплащане освен начините за финансиране на разпространението, които широко преобладават във всяка държава членка (като лицензна такса и/или основна периодична абонаментна такса за кабелна мрежа)“.

Обстоятелства, предхождащи спора

4 Обстоятелствата, предхождащи спора, са изложени в точки 6—16 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„6 [FIFA] е сдружение, което е съставено от 208 национални футболни федерации и представлява изпълнителният орган за световен футбол. По-специално нейните цели са да насърчава футбола като цяло и да организира международни състезания по футбол. Продажбата на нейните права за телевизионното излъчване на финалната фаза на световното първенство по футбол на FIFA (наричана по-нататък [„финалната фаза на световното първенство по футбол“]), което тя организира, представлява основният ѝ източник на приходи.

7 С Решение от 25 юни 1998 г. на основание част IV от Broadcasting Act 1996 (Закон за радио- и телевизионно излъчване от 1996 г.) министърът на културата, медиите и спорта на Обединеното кралство и Северна Ирландия (наричан по-нататък „министърът“) съставя списък със събития от голямо значение за обществото в тази държава членка, в който е включен[а финалната фаза на] световното първенство.

8 Преди да приеме този списък, през юли 1997 г. министърът започва консултации с 42 различни органа относно критериите, с оглед на които трябва да се преценява значението на различните събития за обществото в Обединеното кралство. Тази процедура завършва с приемането на списък с критерии, съдържащ се в документ на Министерството на културата, медиите и спорта от ноември 1997 г., които министърът прилагал при съставянето на списък със събития от голямо значение за обществото в Обединеното кралство. Според този документ дадено събитие подлежи на включване в списъка, по-специално когато има особен отзвук на национално равнище, а не само сред лицата, които обикновено следят въпросната спортна дисциплина. Според същия документ така може да се квалифицира национално или международно спортно събитие, което е от първостепенно значение или в което участват националният отбор или спортисти от Обединеното кралство. Сред отговарящите на тези критерии събития имало по-голяма вероятност в списъка да бъдат включени тези, които привличат множество телевизионни зрители или които традиционно се излъчват на живо по безплатните телевизионни канали. Освен това при преценката си министърът вземал предвид и други фактори, свързани с последиците за съответния спорт като възможността дадено събитие да се излъчва на живо в неговата цялост, отражението върху приходите в разглежданата област на спорта, последиците за радио- и телевизионния пазар и наличието на обстоятелства, гарантиращи достъпа до събитието чрез телевизионно или радиоизлъчване на запис.

9 След това в съответствие с член 97 от Broadcasting Act 1996 министърът започва процедура за консултации относно конкретните събития, които следва да се включат в списъка. В рамките на тези консултации министърът иска становища от множество заинтересовани органи и оператори, както и от притежателите на права за телевизионно излъчване като FIFA. Освен това създаден от министъра консултативен комитет, наречен „Advisory Group on listed events“ (Консултативна група относно включените в списъка събития), представя становището си във връзка с подлежащите на включване в списъка събития, като що се отнася до световното първенство, предлага да се включат финалът, полуфиналите и срещите, в които участват националните отбори на Обединеното кралство.

10 Съгласно член 98 от Broadcasting Act 1996, изменен с Television Broadcasting Regulations 2000 (Правилник относно телевизионното излъчване от 2000 г.), телевизионните оператори се разделят на две категории. Първата включва операторите, предоставящи безплатна услуга, която освен това може да се приема от поне 95 % от населението на Обединеното

кралство [наричани по-нататък „операторите на безплатни телевизионни канали“]. Втората категория обхваща операторите, които не отговарят на тези условия [и включва по-специално операторите на платени телевизионни канали].

- 11 Освен това съгласно член 101 от Broadcasting Act 1996, изменен с Television Broadcasting Regulations 2000, телевизионен оператор, попадащ в една от тези категории, може да предава на живо изцяло или отчасти включено в списъка събитие само ако оператор от другата категория е придобил правото да предава на живо същото събитие изцяло или посочената част от него в същата област или в област, която по същество е същата. Ако това условие не е изпълнено, операторът, който желае да предава на живо изцяло или отчасти въпросното събитие, трябва да получи предварително разрешение от Office of Communications (Служба по съобщенията).
- 12 Съгласно член 3 от Code on sports and other listed events (Правила за спортните и други вписани в списъка събития), в сила от 2000 г., събитията, включени в списъка със събития от голямо значение за обществото, се разделят на две групи. Група „А“ обхваща събитията, които не могат да се предават на живо на изключителна основа, ако не са изпълнени определени критерии. В група „Б“ са включени събитията, които могат да се предават на живо на изключителна основа само ако са взети мерки, за да се осигури излъчване на запис.
- 13 Съгласно член 13 от Code on sports and other listed events Office of Communications може да предостави разрешение за събитията от списъка, попадащи в „група А“, сред които е и световното първенство, когато свързаните с тези събития права за излъчване са били публично предложени на всички телевизионни оператори при справедливи и разумни условия, без попадащ в другата категория оператор да е изразил интерес от закупуването им.
- 14 С писмо от 25 септември 1998 г. на основание член 3а, параграф 2 от Директива 89/552 Обединеното кралство изпраща на Комисията на Европейските общности съставения от министъра списък със събития, както и други сведения относно законодателството на тази държава членка, прието съгласно член 3а, параграф 1 от същата директива. След кореспонденция между Обединеното кралство и Комисията и ново уведомление за мерките от 5 май 2000 г., с писмо от 28 юли 2000 г. генералният директор на генерална дирекция (ГД) „Образование и култура“ на Комисията информира Обединеното кралство, че Комисията няма възражения по мерките на тази държава членка, които при това положение предстои да се публикуват в *Официален вестник на Европейските общности*.
- 15 С Решение от 15 декември 2005 г. по дело Infront WM/Комисия (Т-33/01, Recueil, стр. II-5897) Общият съд отменя съдържащото се в писмото от 28 юли 2000 г. решение с мотива, че то представлява решение по смисъла на член 249 ЕО, което е трябвало да се приеме от самата Комисия като колегиален орган (Решение по дело Infront WM/Комисия, посочено по-горе, точка 178).
- 16 В изпълнение на [споменатото решение] Комисията приема [спорното] решение“.

Спорното решение

5 Член 1 от спорното решение гласи:

„Мерките, предприети съгласно член 3а, параграф 1 от Директива [89/552], [за които Обединеното кралство уведомява] Комисията на 5 май 2000 г. [и които са публикувани] в *Официален вестник на Европейските общности* С 328 от 18 ноември 2000 г., са съвместими с [правото] на Общността“.

6 Съгласно член 3 от същото решение то „влиза в сила на 18 ноември 2000 година“.

7 Съображения 3—6, 18—21, 24 и 25 от спорното решение гласят:

„(3) При проверката Комисията взе предвид наличните данни за медийното пространство на Обединеното кралство.

(4) Списъкът [със] събития, имащи [голямо] значение за обществото, включени в мерките на Обединеното кралство, е съставен по ясен и прозрачен начин и също така [в тази държава членка] [са] предприет[и] широко[обхватни] [консултации] относно тези мерки.

(5) Комисията се убеди, че събитията, [включени в списъка с] мерките на Обединеното кралство, отговарят на поне два от [следните критерии], смятани за надеждни показатели за [значението] на тези събития за обществото: i) [особен] отзвук в рамките на държавата членка [и интерес] не само сред тези лица, които обичайно следят въпросната спортна [дисциплина] или друга дейност; ii) общопризната, особена културна значимост за населението на държавата членка, по-специално действаща като катализатор на културна идентичност; iii) участие във въпросната спортна проява на национален отбор, в [рамките] на състезание или турнир с международна значимост; и iv) фактът, че [събитието] традиционно се излъчва от [безплатните телевизионни канали] и привлича [голяма] телевизионна аудитория.

(6) Значителна част от събитията, [включени в списъка с] мерките на Обединеното кралство, включително летните и зимните [о]лимпийски игри, както и финалите на световни и европейски футболни първенства, попадат в категорията на събития, които [са от голямо значение за обществото съгласно] съображение 18 от Директива [97/36]. Тези [събития] предизвикват [особен отзвук] в Обединеното кралство в тяхната цялост, тъй като те са особено популярни (независимо от националността на участниците [...]) сред широката общественост, а не само сред [зрителите], които обичайно следят такива спортни събития.

[...]

(18) Събитията[, включени в] списъка, включително онези, които се смятат за цялостна спортна проява, а не за последователност от [отделни] събития, традиционно са били излъчвани по [безплатни телевизионни канали] и са привличали [голяма] телевизионна аудитория. Що се отнася до някои изключения, при които това не е било така (вписаните в списъка мачове за Световната купа по крикет), то броят на включените прояви е ограничен (списъкът включва само финала, полуфиналите и мачовете с участие на отбори от Обединеното кралство) и става дума само за подходящо вторично отразяване, а освен това тези изключения отговарят на два от критериите, смятани за надеждни показатели за важността на събитията за обществото [...].

- (19) Мерките на [Обединеното кралство] изглеждат [пропорционални и обосновават] дерогация от [основната] свобода [...] за [предоставяне] на услуги[, предвидена в Договора за ЕО,] на основание на [императивно съображение] от обществен интерес, състоящ[о] се в осигуряване на широк [телевизионен] достъп на обществеността до [събития от] голям[о] [значение за обществото].
- (20) Мерките на [Обединеното кралство] са съвместими с правилата [на Договора за ЕО] за конкуренцията, защото определянето на [телевизионните] оператори, [получили разрешение] за излъчването на събитията[, включени в] списъка[, се основава] на обективни критерии, които позволяват действителна и възможна конкуренция за придобиване на правата за излъчване на тези събития. В допълнение, броят на [включените в списъка събития] не е несъразмерно голям, така че да наруши конкуренцията на [пазара на безплатната телевизия и пазара на платената телевизия надолу по веригата].
- (21) [Пропорционалността] на мерките на [Обединеното кралство] се [потвърждава] от факта, че за част от събитията от списъка се изисква само подходящо вторично [излъчване].
- [...]
- (24) От решението [по дело Infront WM/Комисия, посочено по-горе,] следва, че [изявлението, че] мерките, предприети съгласно член 3а, параграф 1 от Директива [89/552,] [са съвместими с правото на Общността], представлява решение и, следователно[трябва да се приеме от Комисията]. [Ето защо в настоящото] решение е необходимо [...] мерките, [предмет на уведомление] от Обединеното кралство, [да бъдат обявени за съвместими с правото] на Общността. Мерките, посочени в приложението към настоящото решение, следва да бъдат публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* в съответствие с член 3а, параграф 2 от Директива [89/552].
- (25) За да бъде гарантирана правна сигурност, настоящото решение следва да влезе в сила в деня на публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на мерките, нотифицирани от Обединеното кралство“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 8 FIFA обжалва спорното решение пред Общия съд с мотива, че с него Комисията е одобрила определянето на цялата финална фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение и така е приела включването на всички срещи от този турнир в съставения от министъра списък със събития от голямо значение. FIFA счита, че последният може да определи като такова събитие само „първостепенните“ или „гала“ срещите, а именно финала, полуфиналите и срещите на отборите на Обединеното кралство (наричани по-нататък „гала срещите“). В този смисъл списъкът не трябвало да включва другите срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол (наричани по-нататък „обикновените срещи“).
- 9 В подкрепа на искането за частична отмяна на спорното решение FIFA изтъква шест основания. Те са изведени, първо, от липса на мотиви на това решение, второ, от нарушение на член 3а, параграф 1 от Директива 89/552, трето, от нарушение на правото ѝ на собственост, четвърто, от нарушение на разпоредбите от Договора, свързани със свободното предоставяне на услуги, пето, от нарушение на разпоредбите от Договора, свързани с конкуренцията, и шесто, от нарушение на разпоредбите от Договора, свързани със свободата на установяване.
- 10 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всяко едно от основанията, изтъкнати в подкрепа на жалбата на FIFA, както и жалбата в нейната цялост.

- 11 Той отхвърля и искането на FIFA за процесуално-организационни действия с оглед разпореждане от Общия съд Комисията да представи определени документи.

По жалбата

Предварителни бележки

- 12 На първо място, следва да се отбележи, че с член 3а, параграф 1 от Директива 89/552 законодателят на Съюза предоставя право на всяка държава членка да определя събитията от голямо значение за обществото ѝ (наричани по-нататък „събития от голямо значение“) и по такъв начин в рамките на предоставеното му от Договора право на преценка изрично приема неизбежно възникващите от това определяне пречки пред свободното движение на услуги, свободата на установяване, свободната конкуренция и правото на собственост. Видно от съображение 18 от Директива 97/36, законодателят приема, че такива пречки са обосновани с оглед целта за защита на правото на информация и осигуряване на широк достъп на обществеността до телевизионното излъчване на тези събития.
- 13 Впрочем Съдът вече е признал за правомерно преследването на такава цел, като при това е посочил, че търговията с изключителни права върху събития от значителен обществен интерес може да ограничи в голяма степен достъпа на обществеността до информация за тях. В едно демократично и плуралистично общество обаче правото на информация е от особено голямо значение, което е още по-явно в случаи като тези на посочените събития (вж. Решение от 22 януари 2013 г. по дело Sky Österreich, C-283/11, точки 51 и 52).
- 14 На второ място, следва да се уточни, че съгласно член 3а, параграф 1 от Директива 89/552 събитията от голямо значение се определят от самите държави членки и че в това отношение те разполагат с широко право на преценка.
- 15 Всъщност вместо да хармонизира списък с такива събития, Директива 89/552 изхожда от предпоставката, че в рамките на Съюза съществуват значителни различия от социално и културно естество по отношение на това, което е от значение за широката публика. Ето защо член 3а, параграф 1 от посочената директива предвижда, че всяка държава членка съставя списък със събития, „които тя прецени, че са от голямо значение“ за обществото. В съображение 18 от Директива 97/36 се подчертава също правото на преценка на държавите членки, като се посочва, че е „особено важно“ те да са в състояние да предприемат мерки за защита на правото на информация и да осигурят широк достъп на обществеността до телевизионното излъчване на събития от голямо значение.
- 16 Значението на посоченото право на преценка е видно и от факта, че Директиви 89/552 и 97/36 не уреждат подробно упражняването му. Всъщност единствените критерии, които тези директиви установяват за квалифицирането от съответната държава членка на дадено събитие като събитие от голямо значение, са посочени в съображение 21 от Директива 97/36, съгласно което трябва да се касае за изключително събитие, което е от интерес за широката публика в Съюза или в дадена държава членка или в значителна част от определена държава членка и което е организирано предварително от организатор на събития, който е законно упълномощен да продава правата, свързани с това събитие.
- 17 Тъй като тези критерии са относително неточни, всяка държава членка следва да ги изпълни с конкретно съдържание и да прецени интереса на съответните събития за широката публика с оглед на социалните и културните особености на своето общество.

- 18 На трето място, следва да се посочи, че по силата на член 3а, параграф 2 от Директива 89/552 Комисията разполага с право на контрол относно правомерността на националните мерки за определяне на събития от голямо значение, което право ѝ позволява да отхвърли несъвместимите с правото на Съюза мерки.
- 19 В рамките на тази проверката Комисията е длъжна да следи дали са изпълнени следните условия:
- дали съответното събитие е вписано в списъка по член 3а, параграф 1 от Директива 89/552 по ясна и прозрачна процедура и в подходящо и реално време,
 - дали за такова събитие може основателно да се счита, че е от голямо значение,
 - дали определянето на съответното събитие като събитие от голямо значение е съвместимо с общите принципи на правото на Съюза, като принципите на пропорционалност и на недопускане на дискриминация, с основните права, с принципите на свободно предоставяне на услуги и на свобода на установяване, както и с правилата относно свободната конкуренция.
- 20 При тези условия контролното правомощие е ограничено по-специално по отношение на проверката на второто и третото условие по предходната точка.
- 21 От една страна, от значението, което има посоченото в точка 14 от настоящото решение право на преценка на държавите членки, всъщност следва, че контролното правомощие на Комисията трябва да бъде ограничено до установяване на явни грешки в преценката, допуснати от държавите членки при определянето на събитията от голямо значение. В този смисъл, за да провери дали е допусната такава грешка в преценката, Комисията би трябвало по-специално да установи дали съответната държава членка е разгледала внимателно и безпристрастно всички относими към конкретния случай данни, които подкрепят направените заключения (вж. по аналогия Решение от 21 ноември 1991 г. по дело Technische Universität München, C-269/90, Recueil, стр. I-5469, точка 14, и Решение от 22 декември 2010 г. по дело Gowan Comércio Internacional e Serviços, C-77/09, Сборник, стр. I-13533, точки 56 и 57).
- 22 От друга страна, по отношение по-специално на третото условие, посочено в точка 19 от настоящото решение, не може да се пренебрегне фактът, че правомерното определяне на дадено събитие като събитие от голямо значение неизбежно поражда пречки пред свободното движение на услуги, свободата на установяване, свободната конкуренция и правото на собственост, които пречки законодателят на Съюза е предвидил и както бе посочено в точка 12 от настоящото решение, е приел като обосновани с оглед целта за защита на правото на информация и осигуряване на широк достъп на обществеността до телевизионното излъчване на тези събития.
- 23 С оглед гарантиране на полезното действие на член 3а от Директива 89/552 следва да се констатира, че ако дадено събитие правомерно е определено от държава членка като събитие от голямо значение, Комисията е длъжна да разгледа само онези последици, породени от определянето върху свободното движение на услуги, свободата на установяване, свободната конкуренция и правото на собственост, които надхвърлят последиците, присъщи за включването на събитието в списъка по член 3а, параграф 1.

По първото основание

Доводи на страните

- 24 Първото основание по същество съдържа шест части. С първата от тях FIFA твърди, че изложените от Общия съд съображения относно действителната според него същност на финалната фаза на световното първенство по футбол са противоречиви.
- 25 С втората част на това основание се поддържа, че Общият съд изглежда възприема противоречиви и несъвместими позиции, от една страна, като твърди, че световното първенство по футбол има единен характер, а от друга страна, като изтъква, че някои специфични обстоятелства могат да докажат обратното.
- 26 Третата част на това основание се отнася до точка 113 от обжалваното съдебно решение, съгласно която отправящата уведомлението държава членка не трябва да представя конкретни съображения за включването в списъка ѝ със събития от голямо значение на цялата финална фаза на световното първенство по футбол. По този начин Общият съд възпрепятствал извършването от Комисията на сериозна проверка и задълбочен преглед на съвместимостта на мерките, предмет на уведомление, с правото на Съюза.
- 27 В рамките на четвъртата част на първото си основание FIFA твърди, че противно на приетото в обжалваното съдебно решение, Комисията следва да обоснове пред Общия съд извода си, че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол представляват едно-единствено събитие от голямо значение. В този смисъл нито FIFA, нито която и да било друга заинтересована страна била длъжна да изтъква специфични обстоятелства, за да докаже обратното.
- 28 С петата част на първото основание FIFA твърди, че като е изтъкал съображения, които не се съдържат в спорното решение, Общият съд е надхвърлил пределите на съдебния контрол, който следва да упражни.
- 29 Според шестата част на посоченото основание Общият съд допуснал грешка, като приел, че Комисията е мотивирала в достатъчна степен включването на цялата финална фаза на световното първенство по футбол в списъка на Обединеното кралство със събития от голямо значение.
- 30 Комисията, Кралство Белгия и Обединеното кралство оспорват обосноваването на първото основание, изтъкнато в подкрепа на жалбата на FIFA.

Съображения на Съда

- 31 Предвид значението за разсъжденията на Общия съд на съображенията, изложени в точка 113 от обжалваното съдебно решение, на първо място следва да се разгледа третата част на първото основание на жалбата.

– По третата част на първото основание

- 32 Най-напред следва да се отбележи, че съгласно приетото от Общия съд в точка 70 от обжалваното съдебно решение световното първенство по футбол може с основание да се разглежда по-скоро като едно-единствено събитие, а не като сбор от отделни събития, които се разделят на „гала“ срещи и „обикновени“ срещи. Освен това, видно от точка 6 от обжалваното

съдебно решение, Общият съд разглежда понятието „световно първенство по футбол“, посочено в съображение 18 от Директива 97/36, в смисъл, че включва единствено финалната фаза на това състезание.

- 33 При все това нито споменатото съображение, нито друг текст от Директива 85/552 или 97/36 съдържа указание, въз основа на което може да се установи, че понятието „световно първенство по футбол“ визира единствено финалната фаза на същото. В този смисъл посоченият термин по принцип трябва да обхваща и началния етап на първенството, тоест всички елиминаторни срещи. Установено е обаче, че елиминаторните срещи преди финалната фаза като цяло не могат да предизвикат същия интерес на широката публика на държавата членка като този по време на финалната фаза. Всъщност само някои точно определени елиминаторни срещи могат да предизвикат такъв интерес, като например тези, в които играе националният отбор на съответната държава членка или други отбори от неговата квалификационна група.
- 34 Освен това не може разумно да се оспори фактът, че значението на „гала“ срещите като цяло е по-голямо от това на предхождащите ги срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол, тоест от срещите в групите. Не би могло следователно а priori да се приеме, че значението на последната категория срещи е същото като това на първата категория и че поради това всички срещи в групите без разлика са познати като едно-единствено събитие от голямо значение, също като „гала“ срещите. В този смисъл квалифицирането на отделните срещи като събитие от голямо значение може да бъде различно за всяка държава членка.
- 35 От изложените съображения следва, че законодателят на Съюза не е искал да установи, че „световното първенство по футбол“ по смисъла на съображение 18 от Директива 97/36 обхваща само финалната фаза на това първенство и че същото представлява едно-единствено неделимо събитие. Напротив, световното първенство по футбол трябва да се разглежда като събитие, което по принцип може да се раздели на различни срещи или етапи, които не винаги могат да бъдат квалифицирани като събитие от голямо значение.
- 36 Следва обаче да се уточни, че този неправилен прочит от Общия съд на съображение 18 от Директива 97/36, и в частност на понятието за световното първенство по футбол, не е от значение за настоящото дело.
- 37 Най-напред, по отношение на изключването на елиминаторните срещи от понятието за световно първенство по футбол е достатъчно да се напомни, че министърът не ги е включил в списъка със събитията от голямо значение и че следователно спорното решение не се отнася до тях.
- 38 По-нататък, следва да се констатира, че в точки 120—129 от обжалваното съдебно решение въз основа на материалите, представени му от FIFA, и с оглед на конкретното им възприемане от обществеността в Обединеното кралство Общият съд е разгледал дали всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол действително предизвикват достатъчен интерес от обществеността, за да бъдат част от събитие от голямо значение. Като приел обаче, че това е така, Общият съд с основание е констатирал, че в Обединеното кралство всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол могат да се считат за едно-единствено събитие от голямо значение. Поради това преценката на Общия съд фактически съответства на изводите, направени в точка 35 от настоящото решение.
- 39 Накрая, видно от съображенията, изложени в точка 67 от настоящото решение, неправилният прочит на съображение 18 от Директива 97/36 няма отражение върху извода на Общия съд, че мотивите на спорното решение отговарят на условията по член 253 ЕО.

- 40 В този смисъл, като посочва съображенията, изложени в точка 32 от настоящото решение, в точка 113 от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че никоя държава членка не е длъжна да съобщава на Комисията конкретните причини, поради които е определила цялата финална фаза на световното първенство по футбол за едно-единствено събитие от голямо значение за нея.
- 41 Като се има предвид обаче, че финалната фаза на световното първенство по футбол като цяло не може правомерно да бъде включена в списъка със събития от голямо значение, без да се отчете интересът към различните срещи от нея в съответната държава членка, то последната не е освободена от задължението да съобщи на Комисията съображенията, които позволяват да се приеме, че в конкретния контекст на нейното общество финалната фаза на световното първенство по футбол представлява едно-единствено събитие, което трябва да се счита, че като цяло е от голямо значение за това общество, а не да се разглежда като сбор от отделни събития, разделени на срещи, предизвикващи различна степен на интерес.
- 42 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 113 от обжалваното съдебно решение, че Комисията не може да разглежда включването на срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол като противоречащо на правото на Съюза с довода, че съответната държава членка не ѝ е съобщила конкретните съображения, обосноваващи характера им на събитие от голямо значение за нейното общество.
- 43 При тези условия следва да се разгледа дали поради тази грешка обжалваното съдебно решение трябва да се отмени.
- 44 Видно от практиката на Съда в това отношение, грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд, не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, ако диспозитивът на това решение изглежда обоснован поради други правни съображения (вж. в този смисъл Решение от 2 април 1998 г. по дело Комисия/Sytraval и Brink's France, C-367/95 P, Recueil, стр. I-1719, точка 47, и Решение от 29 март 2011 г. по дело ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, C-352/09 P, Сборник, стр. I-2359, точка 136).
- 45 В настоящото дело следва да се отбележи, на първо място, че за да се позволи на Комисията да упражни контролните си правомощия, мотивите, въз основа на които държава членка определя дадено събитие като събитие от голямо значение, могат, ако са относими, да бъдат и много кратки. В този смисъл не следва да се изисква по-специално при самото уведомяване на съответните мерки държавата членка да посочи конкретни цифрови данни относно всеки елемент или част на събитието, предмет на уведомление до Комисията.
- 46 В това отношение следва да се уточни, че ако възникнат някакви съмнения въз основа на предоставените ѝ данни относно определянето на дадено събитие като събитие от голямо значение, Комисията трябва да поиска разяснения от съответната държава членка (вж. по аналогия Решение от 29 март 2012 г. по дело Комисия/Естония, C-505/09 P, точка 67).
- 47 В случая от съобщението от 5 май 2000 г., с което министърът уведомява Комисията за предприятиите от него и посочени в приложението към спорното решение мерки, по-специално следва, че последният е определил цялата финална фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение с мотива, че всички срещи, в това число следователно и „обикновените“, имат особен отзвук на национално равнище и представляват специален интерес и за тези, които обикновено не следят футболните срещи, както и че телевизионната аудитория несъмнено е много голяма и че всички срещи обикновено се предават пряко чрез безплатни услуги.

- 48 Тези данни, които Обединеното кралство е съобщило в съответствие с изискванията на член 3а, параграф 2 от Директива 89/552, позволяват на Комисията да упражни контрол и да поиска, ако прецени за необходимо и подходящо, допълнителни разяснения от тази държава членка или други доказателства, освен съдържащите се в нейното уведомление.
- 49 На второ място, няма каквото и да било основание да се счита, че Комисията не е упражнила такъв контрол, който по същността си е ограничен, и че предвид мотивите, посочени в точка 47 от настоящото решение, не е проверила дали министърът не е допуснал явна грешка в преценката, като е определил, че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол представляват събитие от голямо значение.
- 50 В това отношение, видно от най-напред от съображение 6 от спорното решение, Комисията в действителност е проверила дали всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол, в това число следователно и „обикновените“ срещи, имат особен отзвук в Обединеното кралство, тоест дали срещите от този турнир са особено популярни за широката публика, а не само за телевизионните зрители, които по принцип следят излъчваните по телевизията футболни срещи. Освен това, видно от съображение 18 от това решение, Комисията е взела предвид факта, че целият този турнир, включително следователно и „обикновените“ срещи от него, винаги се излъчва по безплатни телевизионни канали и привлича голям брой зрители.
- 51 По-нататък, видно от преписката по делото, към писмената си защита пред Общия съд Комисията е приложила редица документи с цифрови данни, на които е основала проверката си относно правомерността на мерките, предмет на уведомлението на Обединеното кралство, в това число и такива, които са ѝ били предоставени от тази държава членка. В тези документи е посочен по-специално броят на зрителите на срещите от финалната фаза на световното първенство по футбол от 1994 г., както и от 1998 г., указан е средният брой зрители, като са дадени примери за броя на зрителите на някои „гала“ срещи и на някои „обикновени“ срещи. Освен това в споменатите документи са посочени резултатите от проучване, съгласно което 76 % от живеещите в Обединеното кралство лица считат, че цялата финална фаза на световното първенство по футбол би трябвало да се излъчва по безплатен телевизионен канал.
- 52 При все това FIFA не е оспорила факта, че спорното решение е основано на такива документи.
- 53 Накрая, FIFA няма основания да твърди, че евентуално недостатъчната степен на контрол от страна на Комисията е следствие от факта, че споменатите документи с цифрови данни са за периода до 2000 г. и че Комисията не е взела предвид данните за периода 2000—2007 г., докато е трябвало да обоснове спорното решение с данните, налични към датата на приемането му, тоест към 16 октомври 2007 г.
- 54 В това отношение следва да се посочи, че такова твърдение за нарушение не е изтъкнато в първоинстанционното производство. Всъщност пред Общия съд FIFA твърди само, че мотивите на спорното решение не указват от какво естество и откога са данните за „медийното пространство на Обединеното кралство“, които Комисията е взела предвид. В този смисъл FIFA не твърди, че степента на контрол от страна на Комисията е недостатъчна, което твърдение се отнася до съществуването на спора. От постоянната съдебна практика обаче следва, че да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда основание, на което не се е позовавала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд. В рамките на производство по обжалване Съдът по принцип е компетентен само да прецени съображенията на Общия съд във връзка с вече обсъдените пред него основания (вж. Решение от 19 юли 2012 г. по дело Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия и Комисия/Alliance One International и др., C-628/10 P и C-14/11 P, точка 111 и цитираната съдебна практика). Поради това посоченото по-горе твърдение за нарушение следва да се отхвърли като недопустимо.

- 55 На трето място, FIFA е имала възможност да докаже пред Общия съд, че Комисията е трябвало да стигне до заключението, че министърът е допуснал явна грешка в преценката, като е определил всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение.
- 56 За тази цел обаче FIFA по-специално представя на Общия съд данни, свързани с броя на зрителите на финалните фази на световното първенство по футбол, проведени през периода 1994—2006 г., като поддържа, че те доказват, че в Обединеното кралство „обикновените“ срещи не предизвикват особен отзвук сред телевизионните зрители, които не гледат редовно футбол.
- 57 Общият съд разглежда тези данни в точки 122—129 от обжалваното съдебно решение, но не потвърждава преценката на FIFA.
- 58 В точки 130 и 134 от обжалваното съдебно решение той приема, че FIFA не е доказала, че констатациите, съдържащи се в съображения 6 и 18 от спорното решение и споменати в точка 50 от настоящото решение, са опорочени поради грешка, нито че поради това Комисията е трябвало да стигне до заключението, че министърът е допуснал явна грешка в преценката, като е определил всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение.
- 59 От изложеното следва, че грешката при прилагане на правото не може да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение, тъй като диспозитивът на това решение явно е обоснован поради други правни съображения. Третата част на първото основание следователно трябва да се отхвърли като неотнормима.

– По другите части на първото основание

- 60 По отношение на първата и втората част на първото основание следва да се напомни, че въпросът дали мотивите на решение на Общия съд са противоречиви е правен въпрос, който може да бъде повдигнат в рамките на производство по обжалване, тъй като мотивите на решението трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на Общия съд (вж. в този смисъл Определение от 29 ноември 2011 г. по дело *Evropaiki Dynamiki/Комисия*, C-235/11 P, точки 29 и 30, както и Решение от 19 декември 2012 г. по дело *Комисия/Planet*, C-314/11 P, точки 63 и 64).
- 61 Задължението за непротиворечивост на мотивите обаче не се налага самоцелно, а за да се предостави възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за вземането на решението (вж. в този смисъл Определение по дело *Evropaiki Dynamiki/Комисия*, посочено по-горе, точка 30, и Решение по дело *Комисия/Planet*, посочено по-горе, точка 64).
- 62 В случая следва да се отбележи, че критикуваните в рамките на първата и втората част мотиви са изложени в подкрепа на констатациите, съдържащи се в точки 70 и 113 от обжалваното съдебно решение. При все това, след като в точки 32—42 от настоящото решение се приема, че посочените констатации са погрешни, Съдът следва да замени мотивите с такива, които могат да обосноват взетото решение.
- 63 В този смисъл, тъй като не са от съществено значение за констатациите, които Съдът приема за погрешни и заменя с други, посочените мотиви не могат повече да служат като основание за взетото решение и необходимостта от разглеждане на твърдяната им противоречивост отпада.
- 64 С оглед отговора на четвъртата част на първото основание следва да се напомни, че в спорното решение и посочените в приложение към него национални мерки са изложени съображенията, поради които всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол са

определени като събитие от голямо значение. В този смисъл предвид презумпцията за законност на актовете на институциите на Съюза (Решение от 20 септември 2007 г. по дело Комисия/Испания, C-177/06, Сборник, стр. I-7689, точка 36) и с оглед ограничения характер на контрола, който Комисията и Общият съд упражняват, именно FIFA следва да оспори споменатите съображения пред Общия съд, като докаже, че Комисията е трябвало да стигне до заключението, че органите на Обединеното кралство са допуснали явна грешка в преценката, като са включили всички срещи в списъка със събития от голямо значение. Впрочем FIFA е направила безуспешен опит да направи това (вж. точки 55—58 от настоящото решение).

- 65 При това положение четвъртата част на споменатото основание не може да се приеме.
- 66 По отношение на петата част на същото основание следва да се отбележи, че FIFA не е изложила точно съображенията, поради които счита, че Общият съд е надхвърлил пределите на съдебния контрол, който следва да упражни. Освен това тя не е посочила точно точките от обжалваното съдебно решение, в които се съдържат оспорените от нея мотиви. В съответствие с постоянната практика на Съда тази част от разглежданото основание трябва да се отхвърли като недопустима (вж. Решение от 2 април 2009 г. по дело France Télécom/Комисия, C-202/07 P, Сборник, стр. I-2369, точка 55, и Определение от 2 февруари 2012 г. по дело Elf Aquitaine/Комисия, C-404/11 P, точка 15).
- 67 По отношение на шестата част на първото основание следва да се отбележи, че видно от общите съображения, изложени в точки 107—111 от Решение от същата дата, като настоящото решение, по дело UEFA/Комисия (C-201/11 P, публикувано в настоящия Сборник), мотивите на спорното решение отговарят на условията по член 253 ЕО. Всъщност с оглед на посочените общи съображения е достатъчно, че в съображения 6 и 18 от същото решение накратко се посочват причините, поради които Комисията счита, че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол могат основателно да бъдат включени в списъка със събития от голямо значение за обществото на Обединеното кралство, тъй като те позволяват на FIFA да разбере основанията за взетата мярка, а на Общия съд — да упражни контрол относно обосноваването на тази преценка.
- 68 С оглед на изложеното първото основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти необосновано.

По второто основание

Доводи на страните

- 69 Второто основание на жалбата по същество съдържа две части. С първата част FIFA твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е утвърдил констатацията на Комисията, че включването на „обикновените“ срещи в списъка на Обединеното кралство със събития от голямо значение е извършено съгласно ясна и прозрачна процедура. По-специално, противно на приетото от Общия съд, поради факта, че определени служители или консултативни органи в рамките на своите правомощия са предложили на министъра включване в списъка само на „гала“ срещите, възниквало задължение за Комисията да обясни защо последният не е допуснал грешка, като е приел различно становище.
- 70 Според втората част на споменатото основание Общият съд не можел да приеме, че Комисията правомерно е установила извършването на включването по ясен и прозрачен начин, при положение че в уведомлението си до Комисията от 5 май 2000 г. Обединеното кралство обосновава включването на „обикновените“ срещи в списъка със събития от голямо значение от 25 юни 1998 г., като се позовава също и на данни за броя зрители, с които разполагало едва от 12 юли 1998 г. Според FIFA Комисията безспорно има право да взема предвид обстоятелства,

настъпили след датата на изготвянето на споменатия списък. Тя обаче не можела да приеме, че Обединеното кралство може да се основе на такива обстоятелства, за да обоснове избора, който е направило на 25 юни 1998 г.

- 71 Комисията, Кралство Белгия и Обединеното кралство оспорват обосноваването на второто основание.

Съображения на Съда

- 72 По отношение на втората част на второто основание следва да се отбележи, че задължението за яснота и прозрачност, наложено с член 3а, параграф 1, трето изречение от Директива 89/552, транспонира практиката на Съда с оглед избягване на действия на компетентните национални органи, които могат да лишат от полезно действие разпоредбите на правото на Съюза, свързани с дадена основна свобода. С оглед на тази съдебна практика определянето на дадено събитие като такова от голямо значение трябва да се извърши въз основа на обективни и предварително известни критерии, така че да регламентира упражняването на правото на преценка на тези органи по начин, който не им позволява да го използват произволно (вж. по аналогия Решение от 13 декември 2007 г. по дело *United Pan-Europe Communications Belgium и др.*, C-250/06, Сборник, стр. I-11135, точки 45 и 46).
- 73 Поради същите съображения националната процедура трябва предварително да определя кой орган е компетентен за определянето и за установяването на условията, при които заинтересованите лица или евентуално някои консултативни органи могат да изразят становище, преди същият да е взел решението си. В това отношение, като се има предвид значението на такова решение за правата за излъчване на дадено събитие, важно е по-специално съответните оператори и притежателите на правата да разполагат с възможност да изразят становището си пред този орган.
- 74 Като се има предвид това, условието за яснота и прозрачност налага заинтересованите лица и консултативните органи да могат да изразят становище само относно основните елементи, въз основа на които споменатият орган трябва да вземе решението си. Поради това няма пречки държава членка впоследствие да представи на Комисията допълнителни доказателства, които потвърждават решението и които могат да се отнасят също и до период след датата на приемане на списъка със събития от голямо значение.
- 75 Именно обаче такава е била следваната в случая процедура.
- 76 При тези условия четвъртата част на второто основание трябва да се отхвърли като необоснована.
- 77 По отношение на първата част на споменатото основание от точка 14 от настоящото решение следва, че националният орган, който отговаря за определянето на дадено събитие като такова от голямо значение, се ползва от широко право на преценка. Ето защо той не е длъжен да се съобрази със становищата на консултативните органи, изразени преди вземането на решението. Той очевидно не е длъжен да се съобрази и със становищата на някои служители на националната администрация.
- 78 Колкото до мотивите на този орган за невзимането предвид на посочените становища, вярно е наистина, че също като авторите на актове на Съюза (вж. Решение от 10 юли 2008 г. по дело *Bertelsmann и Sony Corporation of America/Impala*, C-413/06 P, Сборник, стр. I-4951, точка 166) и той трябва да изложи причините, поради които е определил дадено събитие като събитие от

голямо значение, така че да се позволи, от една страна, на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да могат да защитят правата си, а от друга страна, на Комисията и компетентните юрисдикции да упражнят своя контрол.

- 79 За разлика обаче от поддържаното от FIFA, за тази цел националният орган не е необходимо да излага конкретните причини, поради които не се е съобразил със становищата на консултативните органи или служители, тъй като всъщност той не е длъжен да се съобрази с тях. В това отношение не е от значение фактът, че становищата са на няколко консултативни органа или служители, които споделят един и същ подход.
- 80 При тези условия първата част на второто основание не може да се приеме и трябва следователно да се отхвърли като необоснована.

По третото основание

Доводи на страните

- 81 Третото основание по същество съдържа четири части. С първата част FIFA поддържа, че Общият съд е допуснал грешка, тъй като не е посочил дали законосъобразността на спорното решение трябва да се прецени с оглед на фактите и обстоятелствата, налични към 16 октомври 2007 г. — датата на приемането на това решение, или към 28 юли 2000 г. — датата на приемането на първото решение на Комисията в тази област, отменено с посоченото по-горе Решение по дело Infront WM/Комисия и заменено седем години по-късно със спорното решение.
- 82 Освен това Общият съд трябвало да стигне до заключението, че изразът „наличните данни за медийното пространство на Обединеното кралство“, съдържащ се в съображение 3 от спорното решение, не отговаря на изискването за подходящо и достатъчно мотивиране, тъй като не позволява да се установи нито естеството, нито датата на информацията, за която Комисията твърди, че е взела предвид при приемането на това решение.
- 83 Според втората част на това основание в точки 70 и 117 от обжалваното съдебно решение Общият съд се основал на мотиви, които не се откриват никъде в спорното решение, за да приеме, че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол могат да се считат за едно-единствено събитие и че Комисията не е длъжна да излага други мотиви, за да обоснове решението си за одобрение на включването на този турнир в списъка на Обединеното кралство със събития от голямо значение.
- 84 С третата част на същото основание FIFA упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като не отдал каквото и да било значение на практиката на другите държави членки, които не са включили „обикновените“ срещи в списъка със събития от голямо значение.
- 85 Четвъртата част на третото основание се отнася до тълкуването и прилагането на критериите, въз основа на които се установява голямото значение на всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол. FIFA счита, от една страна, че Общият съд неправилно е одобрил констатацията на Комисията, че в Обединеното кралство всички тези срещи отговарят на критерия за „особен отзвук“, и също неправилно е приел, че Комисията достатъчно и точно е мотивирала тази си констатация. В това отношение Общият съд по-специално смесил критерия за „особен отзвук“ на събитията с този за популярността им. „Популярността“ на дадено събитие обаче не можела да е релевантен критерий и не била достатъчна, за да се приеме, че същото

представлява „изключително събитие“ по смисъла на съображение 21 от Директива 97/36. Освен това Общият съд не приложил правилно член 253 ЕО, като приел, че Комисията е мотивирала достатъчно и точно констатацията си относно критерия за „особен отзвук“.

- 86 От друга страна, Общият съд допуснал грешка като приел констатациите на Комисията, че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол изпълняват изискванията на критерия, посочен в съображение 18 от спорното решение и свързан с традиционното излъчване в миналото на всички тези срещи и с големия брой зрители, който „обикновените“ срещи привличали. Според FIFA констатациите на Общия съд са лишени от основание и противоречат на фактите. Освен това същият неправилно приел, че Комисията е мотивирала достатъчно и точно извода си, според който посочените изисквания са изпълнени.
- 87 В това отношение Общият съд по-специално се позовал на броя зрители съгласно непредставителна извадка за срещите, като премълчал за тези от тях, на които били регистрирани най-малко зрители. Освен това той трябвало да констатира, че средният брой зрители на „обикновените“ срещи в Обединеното кралство не представлява широка аудитория, нито а fortiori „много широка аудитория“. Той допуснал грешка и при намирането на обяснение за малкия брой зрители на някои „обикновени“ срещи.
- 88 Според Комисията третото основание отчасти е недопустимо и отчасти е неотнормено. Освен това, както считали също Кралство Белгия и Обединеното кралство, то било необосновано.

Съображения на Съда

- 89 По отношение на първата част на третото основание от установената практика на Съда следва, че Общият съд не е длъжен да прави изложение, следващо изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора. Мотивите на Общия съд следователно могат да бъдат имплицитни, при условие че позволяват на заинтересованите лица да се запознаят с причините, поради които той не е приел доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол. Общият съд не е длъжен по-специално да отговаря на изтъкнати от някоя от страните доводи, които не са достатъчно ясни и точни, ако същите не бъдат доразвити и съпроводени от конкретни и подкрепящи ги съображения (вж. в този смисъл Решение от 9 септември 2008 г. по дело FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, Сборник, стр. I-6513, точки 91 и 96, както и Решение от 5 юли 2011 г. по дело Edwin/СХВП, C-263/09 P, Сборник стр. I-5853, точка 64).
- 90 В случая FIFA не е изтъкнала достатъчно ясно и конкретно пред Общия съд самостоятелно основание, изведено от законосъобразността на спорното решение, с мотива или че Комисията го е приела въз основа на фактите, налични към 2000 г., а е трябвало да го приеме въз основа на тези, налични към 2007 г., или че го е приела въз основа на фактите, налични към 2007 г., а е трябвало да го приеме въз основа на тези, налични към 2000 г. Както бе установено в точка 54 от настоящото решение, FIFA всъщност споменава този аспект в рамките на основание, свързано с мотивите на спорното решение, като твърди само, че същите не указват от какво естество и откога са данните за „медийното пространство на Обединеното кралство“, които Комисията е взела предвид.
- 91 При тези условия Общият съд не е бил длъжен в обжалваното съдебно решение непременно да уточни дали законосъобразността на спорното решение следва да се прецени въз основа на фактите, налични към 2000 г., или на тези, налични към 2007 г.

- 92 По-нататък, по отношение на основанието, изтъкнато пред Общия съд и изведено от необходимостта от указване от какъв вид и откога са данните, взети предвид в спорното решение, видно от съображенията, изложени в точка 67 от настоящото решение, Комисията не е била длъжна да ги уточнява в решението си.
- 93 При тези условия, както бе прието и в точки 60—63 от настоящото решение, отпада необходимостта от разглеждане на въпроса дали Общият съд в достатъчна степен е отговорил на довода на FIFA относно указването на това от какъв вид и откога са споменатите данни.
- 94 Следователно първата част на третото основание не може да се приеме.
- 95 По отношение на втората част на посоченото основание следва да се напомни, че в рамките на контрола за законосъобразност по член 263 ДФЕС Общият съд не може да замести мотивите на автора на обжалвания акт със свои мотиви и не може да попълни празнина в мотивите на този акт със свои собствени мотиви, като при това съображенията му не са свързани с нито една преценка, съдържаща се в това решение (вж. в този смисъл Решение от 24 януари 2013 г. по дело Frusona Košice/Комисия, C-73/11 P, точки 87—90 и цитираната съдебна практика).
- 96 В случая обаче съображенията, изложени в точка 70 от обжалваното съдебно решение, не попълват празнина в мотивите на спорното решение, а целят да определят доколко те отговарят на изискванията на приложимата в тази област уредба на Съюза. Колкото до съображенията, изложени в точка 117 от споменатото решение, същите са свързани с преценката, съдържаща се в съображение 6 от същото. Общият съд следователно не е заместил мотивите на автора на обжалвания акт, а само е упражнил контрол за законосъобразност в съответствие с възложената му компетентност.
- 97 Следователно втората част на третото основание следва да се отхвърли като необоснована.
- 98 По отношение на третата част на същото основание следва да се отбележи, че пред Общия съд FIFA не е изтъкнала основание, изведено от обстоятелството, че за преценката дали „обикновените“ срещи са от голямо значение за обществото в Обединеното кралство следва да се вземе предвид практиката на другите държави членки. В жалбата си FIFA само отбелязва тази практика, без обаче да поддържа, че спорното решение е незаконосъобразно, тъй като министърът и Комисията не са ѝ отдали каквото и да било значение.
- 99 В съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 54 от настоящото решение, тази част на третото основание трябва следователно да се отхвърли като недопустима.
- 100 В рамките на четвъртата част на споменатото основание FIFA най-напред се позовава на редица доводи, с които иска да докаже, че отнасящите се до „обикновените“ срещи параметри не отговарят на критериите, посочени в съображения 6 и 18 от спорното решение и установени от министъра за целите на определянето на събития от голямо значение.
- 101 С тези доводи обаче FIFA в действителност иска от Съда да замести преценката на фактите на Общия съд със своя преценка, без да е доказала, че фактите и доказателствата, представени на Общия съд, са били изопачени. Следователно с оглед на постоянната практика на Съда тези доводи трябва да се отхвърлят като недопустими (вж. Решение от 18 май 2006 г. по дело Archer Daniels Midland и Archer Daniels Midland Ingredients/Комисия, C-397/03 P, Recueil, стр. I-4429, точка 85, както и Решение по дело ThyssenKrupp Nirosta/Комисия, посочено по-горе, точка 180).

- 102 По-нататък, по отношение на довода, изведен от твърдението за смесване на критерия за „особен отзвук“ на събитията с този за тяхната популярност, следва да се отбележи, че FIFA не е изтъкнала такова основание пред Общия съд. В съответствие със съдебната практика, цитирана в точка 54 от настоящото решение, този довод следователно трябва да се отхвърли като недопустим.
- 103 Накрая, що се отнася до твърденията за нарушение поради недостатъчна мотивираност на спорното решение, те в действителност съвпадат с шестата част на първото основание и поради това следва да се отхвърлят с мотивите, посочени в точка 67 от настоящото решение.
- 104 С оглед на изложеното третото основание на жалбата трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти необосновано.

По четвъртото основание

Доводи на страните

- 105 Четвъртото основание по същество съдържа осем части. С първата част FIFA поддържа, че Общият съд е допуснал грешка, като въз основа на изтъкнати от самия него мотиви в точки 161 и 162 от обжалваното съдебно решение е приел, че спорното решение установява пропорционалността на ограниченията на свободното предоставяне на услуги и на правото на установяване, до които водят мерките, предмет на уведомление. Според FIFA обаче Комисията, а не Общият съд трябва да разгледа тези ограничения. В този смисъл последният не можел да приеме, че тъй като финалната фаза на световното първенство по футбол има „единен характер“, Комисията — която не се е позовала на твърдение за такъв характер на турнира — не е длъжна да доказва, че ограниченията, до които води спорното решение, са необходими, подходящи и пропорционални.
- 106 Според втората част на същото основание Общият съд допуснал грешка, като в точки 51, 52 и 158 от обжалваното съдебно решение заключил, че целта да се осигури широк достъп на обществеността до телевизионното излъчване на събития от голямо значение и правото на информация обосновават ограниченията, до които води спорното решение. Всъщност широкият достъп на обществеността не следвал да се смесва с неограничения достъп на същата. В този смисъл правото на информация не предполагало право да се гледат по безплатни канали всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол и не обосновавало забраната за излъчване на някоя от тези срещи на изключителна основа от телевизионен оператор, различен от тези на безплатни телевизионни канали.
- 107 Според третата част на споменатото основание на FIFA Общият съд е трябвало да констатира, че Комисията е длъжна да разгледа въпроса дали други мерки, които са по-малко ограничителни от тези, които са одобрени със спорното решение, биха позволили да се гарантира постигането на целта, преследвана с член 3а от Директива 89/552.
- 108 С четвъртата част на четвъртото основание FIFA поддържа, че Комисията не следва да извършва ограничена проверка на съвместимостта с правото на Съюза на мерките, предмет на уведомление. Общият съд трябвало да приеме, че тя е длъжна да извърши сериозна проверка и задълбочен преглед.
- 109 Според петата част на същото основание Общият съд погрешно констатирал, че Комисията е мотивирала в достатъчна степен извода си относно пропорционалността на ограниченията на свободното предоставяне на услуги.

- 110 Според шестата част на споменатото основание на FIFA Общият съд е трябвало да констатира, че Комисията е длъжна да разгледа въпроса дали други мерки, които в по-малка степен засягат правото на собственост от тези, одобрени със спорното решение, биха позволили да се гарантира постигането на целта, преследвана с член 3а от Директива 89/552. Всъщност, когато са засегнати две основни права, ограниченията по отношение на упражняването на едното от тях би трябвало да са подчинени на преценка на равновесието между разглежданите права, каквато Комисията не направила в решението си и съответно Общият съд не разгледал в обжалваното съдебно решение.
- 111 Със седмата част на споменатото основание FIFA твърди, че Общият съд недостатъчно мотивирано е приел, че пречките пред свободното предоставяне на услуги, свободата на установяване и правото на собственост са обосновани.
- 112 С осмата част на същото основание FIFA твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при анализа на правилата на Съюза в областта на конкуренцията.
- 113 От една страна, Общият съд допуснал грешка, като в точка 173 от обжалваното съдебно решение приел, че тъй като последиците от мерките, предмет на уведомление от Обединеното кралство, неизбежно възникват от ограниченията на свободното предоставяне на услуги, за които същият приел, че са обосновани, Комисията не е следвало да извършва по-задълбочен анализ от този на посочените последици и следователно не е допуснала грешка, като е заключила, че посочените мерки са съвместими с правото на Съюза, без при това по какъвто и да било начин да определи съответния пазар. Според FIFA Общият съд е нарушил правото на конкуренция, тъй като преценката на ограниченията на упражняването на свободата на предоставяне на услуги следва да е отделна от тази на ограниченията на правилата на правото на конкуренция.
- 114 От друга страна, FIFA упреква Общия съд за констатацията му, че мерките, предмет на уведомление от страна на Обединеното кралство, не предоставят на BBC и на ITV специални права по смисъла на член 86, параграф 1 ЕО. Тази констатация се основавала на изцяло формални и теоретични съображения. Предвид фактическите обстоятелства и икономическата действителност Общият съд трябвало да заключи, че след като посочените мерки, одобрени със спорното решение, на практика означават, че BBC и ITV се ползват от положение, което е привилегировано в сравнение с това на техните конкуренти, на посочените две предприятия непременно се предоставят специални права.
- 115 Според Комисията, Кралство Белгия и Обединеното кралство четвъртото основание е необосновано.

Съображения на Съда

- 116 Първата част на четвъртото основание е следствие от неправилен прочит на точки 161 и 162 от обжалваното съдебно решение. Всъщност Общият съд не приема, че спорното решение установява пропорционалността на ограниченията на свободното предоставяне на услуги и на правото на установяване в резултат от мерките, предмет на уведомлението от Обединеното кралство. Общият съд отхвърля основанието на FIFA като необосновано с мотива, че то изхожда от погрешна предпоставка, тъй като е изведено от твърдението, че за да е пропорционален списъкът със събития от голямо значение би трябвало да включва само „гала“ срещите, тъй като само те са от голямо значение за обществото в Обединеното кралство. Общият съд обаче основателно приема в точки 116 и 134 от обжалваното съдебно решение, че за всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол може да се счита, че са от голямо значение за обществото на Обединеното кралство.

- 117 Следователно първата част на споменатото основание трябва да се отхвърли като необоснована.
- 118 По отношение на втората част на споменатото основание следва да се посочи, че в точки 51, 52 и 158 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е заключил, че целта да се осигури широк достъп на обществеността до телевизионно излъчване на събития от голямо значение и правото на информация обосновават конкретните ограничения, до които е довело спорното решение. Той се произнася по този въпрос в общ контекст, като констатира, че тъй като се отнасят до събития от голямо значение, мерките по член 3а, параграф 1 от Директива 89/552 могат да бъдат обосновани от споменатата цел и от правото на информация, при условие че могат да гарантират реализирането им и не надхвърлят необходимото за постигането им. С оглед обаче на принципите, посочени в точки 12 и 13 от настоящото решение, тази констатация не може да бъде оспорена.
- 119 Освен това от съображенията, изложени в точки 12, 22 и 23 от настоящото решение, следва, че противно на поддържаното от FIFA, Общият съд не е бил длъжен да съвмести посочените цели с изискванията за свободно предоставяне на услуги и свобода на установяване.
- 120 При тези условия втората част на четвъртото основание не може да се приеме.
- 121 По отношение на третата част на същото основание от съображение 19 от спорното решение е видно, че Комисията е разгледала въпроса дали мерките, предмет на уведомлението от Обединеното кралство, са пропорционални. Такова разглеждане на пропорционалността обаче непременно предполага проверка дали целите от общ интерес могат да бъдат постигнати с мерки, които са по-малко ограничителни за споменатите свободи на движение. При тези условия FIFA не може да поддържа, че Комисията напълно е пропуснала да провери съществуването на възможност за използването на такива мерки. В това отношение не е от значение фактът, че в споменатото съображение само се споменава свободното предоставяне на услуги, тъй като проверката на пропорционалността по същество не е различна за ограниченията на свободата на установяване, до които са довели мерките, предмет на уведомление, и за това дали последните не биха засегнали тази свобода само по изключение.
- 122 Следователно третата част на споменатото основание трябва да се отхвърли като необоснована.
- 123 По отношение на четвъртата част на същото основание от точки 20 и 23 от настоящото решение е видно, че когато одобрява националните мерки за определяне на събития от голямо значение, Комисията следва да упражни ограничен контрол. FIFA следователно погрешно счита, че Общият съд е трябвало да приеме, че Комисията е длъжна да извърши „сериозна“ проверка и да направи „задълбочен преглед“ на съвместимостта на мерките, предмет на уведомление, с правото на Съюза.
- 124 Следователно четвъртата част на четвъртото основание не би могла да се приеме.
- 125 По отношение на петата част на посоченото основание следва да се констатира, че предвид общите съображения, изложени в точки 107—111 от Решение по дело UEFA/Комисия, посочено по-горе, мотивите на спорното решение са достатъчни, така че същата трябва да се отхвърли като необоснована.
- 126 По отношение на шестата част на четвъртото основание от съображенията, изложени в точки 12, 22 и 23 от настоящото решение, е видно, от една страна, че засягането на правото на собственост на FIFA е следствие от самия член 3а от Директива 85/552 и че по принцип то може да се обоснове с целта за защита на правото на информация и на гарантиране на широк достъп на обществеността до телевизионното излъчване на събития от голямо значение. От друга страна, като се има предвид че всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол, взети заедно, са определени правомерно от министъра за събитие от

голямо значение, Комисията не е била длъжна да провери дали последиците от това определяне върху правото на собственост на FIFA надхвърлят последиците, които неизбежно възникват от включването на събитието в списъка със събитията, определени от тези органи.

- 127 В случая обаче FIFA не е представила на Общия съд каквито и да било доказателства, позволяващи да се констатира, че последиците за правото ѝ на собственост от определянето на всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение за обществото на Обединеното кралство имат такъв прекомерен характер.
- 128 При тези условия шестата част на споменатото основание трябва да се отхвърли като необоснована.
- 129 По отношение на седмата част на същото основание е достатъчно да се посочи, че в точки 140—146 и 156—163 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изложил достатъчно мотиви, които да позволят на FIFA да се запознае с причините, поради които доводите ѝ не са приети, а на Съда — да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя контрол.
- 130 Поради това посочената част не може да бъде приета.
- 131 По отношение на първия довод на осмата част на четвъртото основание от съображенията, изложени в точки 22 и 23 от настоящото решение, следва, че ако дадено събитие е било определено правомерно за събитие от голямо значение, Комисията не е длъжна да провери дали последиците от това определяне върху свободната конкуренция надхвърлят последиците, които неизбежно възникват от включването на събитието в списъка с определените събития. В случая обаче FIFA не е представила на Общия съд каквито и да било доказателства, позволяващи да се констатира, че последиците за свободната конкуренция от определянето на всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол като събитие от голямо значение имат такъв прекомерен характер.
- 132 Що се отнася до втория довод на същото основание, безспорно е, че текстът на членове 98 и 101 от Закона за радио- и телевизионно излъчване от 1996 г., допълнен с Наредбата за радио- и телевизионно излъчване от 2000 г., не прави никаква разлика между различните категории телевизионни оператори, и в частност не предоставя на телевизионните оператори на безплатни телевизионни канали защита, която би била отказана на тези на платени телевизионни канали, като всички телевизионни оператори по-специално са свободни да придобиват неизключителни права за излъчване на събития от голямо значение и да ги излъчват при условията на неизключителност.
- 133 Действително не може да се изключи фактът, че след разрешението от Office of Communications на практика само телевизионните оператори на безплатни телевизионни канали, каквито са BBC и ITV, ще излъчват всички срещи от финалната фаза на световното първенство по футбол в Обединеното кралство, тъй като телевизионните оператори на платени телевизионни канали се интересуват само от излъчване при условията на изключителност и поради това няма да подадат оферти за придобиването на съответните права.
- 134 Както обаче по същество констатира Общият съд в точка 180 от обжалваното съдебно решение, това е последица от търговската стратегия на телевизионните оператори на платени телевизионни канали, които са избрали бизнес модел, поставящ ударението върху условията на изключителност, така че в по-малка степен са готови да приемат излъчване при условията на неизключителност на събития от голямо значение, отколкото телевизионните оператори на безплатни телевизионни канали. Тази последица е породена от свободния търговски избор на първата категория телевизионни оператори и причина за нея не може да бъде законодателството на Обединеното кралство.

- 135 При тези условия осмата част на четвъртото основание трябва да бъде отхвърлена.
- 136 С оглед на изложеното това основание следва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти необосновано.
- 137 Тъй като нито едно от посочените от FIFA в подкрепа на жалбата ѝ четири основания не може да се приеме, жалбата следва изцяло да се отхвърли.

По съдебните разноси

- 138 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноси. Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноси, ако е направено такова искане. След като Комисията е направила искане за осъждането на FIFA и последната е загубила делото, тя трябва да бъде осъдена да заплати съдебните разноси по настоящото производство.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Fédération internationale de football association (FIFA) да заплати съдебните разноси.**

Подписи